

боленъ или падналъ въ неволи и бѣды, и сetenѣ здравъ читавъ да са е отървалъ.

Когато болныя досущъ оздравѣ, Бояновото лице са изѣсни; и, безъ людска поука, съ сѣ сила са помѣчи да надвые своята Ѣдовита лютина.

На Миленка останѫ отъ падането само единъ малъкъ бѣлѣгъ на челото. Боянъ, и когато єще порости, щомъ поглѣднеше тоз бѣлѣгъ трѣпваше. Съкога, кога срѣщнеше Миленка, цалуваше го по бѣлѣга, който станѫ печатъ на истинското побратимство презъ тѣхния цѣлъ животъ.

Потрѣбното противно време.

Лѣтно време по Юнія стѣгалъ са Влайко да иде съ баща си на една тѣхна ливада, отъ петнайсетъ дена са готвялъ за тази разходка, само за нея мыслялъ, кроялъ и разкроявалъ какво ще прави тамъ. На опредѣленыя денъ за ходене станалъ былъ много рано, като никога, за да подканя по-скоро да тръгнѣтъ. И когато вѣке вѣрвалъ, че нема какво да чака,